

Tveir dómar fálnir fyri laksakrøking:

Tveir leynarmenn 2000 kr. í bót hvør

Harafturat mistu teir reiðskap og laksarnar, teir hava krøkt í ár. Ákæra kann ikki reisast móti brotunum á veiðulógina — krøkingin — undan farnu ár, tí eitt ellismark upp á hált ár er í lógini

Tvey túsund krónur er rokningin fyri at krøkja laks í Leynum.

Fríggjadagin fall dómur í Føroya rætti í sakarmálinum móti tveimum ungum monnum úr Leynum, sum vóru ákærdir fyri at hava krøkt laks í Leynará og í ósanum við Leynarsand.

Umframt at skula gjalda 2000 kr. í bót mistu menninir reiðskapin og laksarnar, sum politiið legði hald á, tá tann eini varð fangaður og politiið gjørdi húsarannsókn hjá hinum.

Tað var tann 31. juli í ár,

at annar av teimum dømdu var meldaður fyri at krøkja laks í Leynará. Í rættinum varð upplýst, at tað var ikki Føroya Silaveiðifelag, sum meldaði, men aftur í móti tveir útlandskir laksafiskarar, sum sóu menn krøkja niðir í ánni.

Politiið kom á staðið, men tann dømdi slapp til rýmingar. Eftir hann lóu dorg við pilki og triggir laksir. Politiið fekk kortini fatur á dreinginum, sum viðgekk seg sekan í at hava krøkt laksar í eini tvey ár. T.d. hevði hann krøkt einar 7 í fjør.á

hann krøkt einar 35—40 laksir. Ári frammanundan hevði hann krøkt um 100 og 114 laksir.

Við hesum sum grundarlagi reisti fútin ákæru og fríggjadagin var rættarfundur og á rættarfundinum fall dómurinn eisini.

Tann, sum hevði krøkt teir mongu laksarnar, møtti ikki upp, meðan hin, sum varð sæddur at krøkja í summar móti upp saman við umboði fyri barnaverndina.

Undir forhoyrinum viðgekk hann, at hann hevði krøkt tvey av teimum trimum laksunum, politiið kom fram á, meðan ein triði drongur hevði krøkt tann eina. Hetta er ikki komið fram áður. Annars segði upplýsti ákærði, at hann bert hevði krøkt hesa einu ferðina í ár. Hann dugdi sleittis ikki at siga, hvussu ofta hann hevði krøkt laks undanfarnu árin.

Spurdur, hvi hann hevði krøkt laks, svaraði hann, at tað var torført at siga nakað um. Heldur ikki visti hann at siga, hvør

var komin við hugskotinum at krøkja.

Fyrsti dómurinn

Dómurinn, sum fall fríggjadagin, er tann fyrsti í samband við krøking av laks. Teir, sum blivu dømdir, vóru ákærdir sambært veiðulógini, sum setir forboð móti at veiða sil og laks við øðrum reiðskapi enn reiðskapi, sum er ætlaður at gloypa.

Í fleiri ár hava menn krøkt laks í ósanum við Leynarsand og í Leynará, tá laksurin er komin inn av havinum og biðar eftir áarfari fyri at sleppa niðan á vatni og niðan í áirnar at gýta.

Limir í Silaveiðufelagnum hava roynt at forða hesum við at hildið vakt — ofta nátt sum dag. Men hóast hetta vaktarhaldið eru hundræðtals — kanska túsundtals — laksir krøktir.

Konir laksafiskarar meta, at krøkingin er ein orsök til, at so lítið av laks hevur verið hesi tvey seinastu árin á Leynaratvatni.

Sparingin...

Framhald av síðu 10

september og 1. oktober. Við formansins loyvi fari eg at lesa nøkur brot burtur úr fylgisskjølunum.

Talan er um »upprit viðvikjandi broytingum í almannalóggávu« gjørt av almannastovuni tann 20. februar 1981: »Tilnevndarfundirnir 30. september og 1. oktober 1980 vórðu bytt út tvey »Notat« dagfest 22. september 1980 og 25. september 1980 frá almannamálaráðnum, umframt tvey upprit »Bolitillæg« og »Model 5« frá almannastovuni. Málið var til drúgva viðgerð, og teir donsku lutakararnir komu viðt í boði frá hægri myndugleikum, at meirutið reiðslan hjá ríkinum ikki kundi fara upp um 9 mió. kr. árliga (18 mió. kr. til samans). Tingingarnar vóru tí mest um, hvussu hesar skulu býttast (eftir ymskum »modellum«) millum pensiónsviðbót, grundupphædd og — eins og í Danmark — byrjandi javnstilling av hjún-um og stökum (at hjún fáa tilsamans meira enn 1 1/2 ferðir upphæddina fyrir stök).

Orðaskiftið varð tó tarnað av tørvandi hagfrøðisligum upplýsingum og avrátt varð, at Almennastovan skuldi royna at útvega hesar, og at almannamálaráðið tá skuldi seta fram nýtt uppskot.

Hesir upplýsingar

vórðu sendir frá Almennastovuni tann 3. november 1980. Hereftir setti almannamálaráðið í brævi dagfest 5. desember 1980 fram »endaligt« uppskot. Hetta er formað sum persónligt bræv til almannastjórn, og er hetta helst tí, at Almennaráðið var í iva um framferðarháttin, tá landsstýrisskifti var um at verða.

Og seinni í sama uppriti verður sagt: »Almannamálaráðið tekur fyrivarni fyri, at uppskotið ikki er lagt fyri ráðharran sjálvan og ikki fyri figgiarmálaráðið. Almennastovan metir, at hetta ber ikki í sær álvarsanlig vanda fyri uppskotið.

Almannastovan mælir til, at landsstýrið tekur av uppskotinum (ella tilboðnum). (Allar undirstriklingarnar eru minar).

Hesir upplýsingar prógva, at almennastovan longu tann 20. februar 1981 hevur mælt landsstýrinum til at hækka pensiónirnar, teir prógva eisini, at vit, sum sótu í landsstýrinum frammanundan, ikki hava sovið í hesum máli, at talan ikki er um tørvandi vilja frá danskari síðu, men at okkara fólk, avlamið, og einkjupensjonistar saman við teimum, ið mugu gera nýtslu av forsorgarlógini, hava verið offur fyri teimum borgarligu spartiltøkunum, at tey hava goldið ein part av prisinum fyri tað borgarliga alternativði.

Blómubúðin

»FLORA«

Vit hava fingið nýtt telefonnummar til

16044

Hoydalsvegur 8
Tórshavn

Vit senda um alt landið.

Yvir 100 laksir fyrriárið

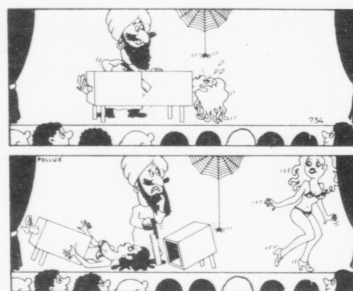
Sama dag fann politiið fram til ein annan mann, sum hevur verið vanur at krøkja laks. Hesin hevði átta laksir í frystiboksini og viðgekk seg eisini sekan í at hava krøkt laks undanfarnu ár.

Fyri politinum upplýsti maðurin, at í fjør hevði

hornið

— Hevur tú nú aftur verið mær ótrúgv?

Óli í Áarstovu

